

[Justitsministeren.]

udbredelse af utugtige billeder, medens den særlige beskyttelsesregel vedrørende børn og unge, der findes i § 234, nr. 1, foreslås opretholdt med et noget snævrere indhold.

Forslaget må ses som en videreførelse af den ændring af § 234, der skete i 1967, og hvorved de utugtige skrifter blev givet fri. Man håbede ved denne frigivelse af kunne af-dramatisere situationen omkring denne særlige litteratur, således at publikums interesse ikke til stadighed blev henledt på disse publikationer — med den deri liggende indirekte reklame.

Dette håb blev fuldt ud indfriet. Der ofres ikke længere i pressen megen omtale på disse udgivelser, og der er ikke større publikum til dem.

Formålet med det nu fremsatte lovforslag er at udnytte disse gunstige erfaringer også på billedpornografiens område. Der er med andre ord ikke på nogen måde tale om, at man ønsker at bidrage til en yderligere udbredelse af pornografien, men man håber tværtimod ad frigivelsens vej at kunne medvirke til, at publikums interesse for dette underlødige materiale bliver mindre.

Lovforslaget er således ikke udtryk for en ændret målsætning, men bygger på det synspunkt, at de selvregulerende kræfter på dette område er at foretrække for forbudsnormer, der søges håndhævet gennem straffelovgivning.

Det bør i denne forbindelse tages i betragtning, at håndhævelsen af bestemmelsen i dens nuværende form har vist sig at være forbundet med ganske betydelige vanskeligheder for de retshåndhævende myndigheder.

En yderligere indsats efter de hidtidige retningslinjer vil betyde en tilsvarende svækkelse på andre områder, hvor den samfundsmæssige nytteværdi måske er klarere.

Selv om der er håb om, at man gennem en frigivelse kan formindske interessen for disse billeder m. v., må man dog naturligvis se i øjnene, at der fortsat vil være nogle, der er interesseret i at købe dem. Det er imidlertid et spørgsmål, om dette er et tilstrækkeligt argument imod frigivelsen. Efter min opfattelse vil man ved at overlade afgørelsen til den enkelte styrke den udvikling frem imod at give den enkelte borger større frihed til at tilrettelægge sit eget liv med det

deraf følgende større personlige ansvar, som på så mange andre områder kan iagttages i disse år. Og dette hensyn finder jeg må tillægges større vægt.

En klar forudsætning for, at man kan opgive den almindelige strafferegulering i § 234, har været, at man har andre midler til at sikre, at den utvivlsomt overvejende del af befolkningen, der ikke selv ønsker at blive udsat for at se på pornografiske billeder m. v., ikke bliver påtvunget dem.

Det er i bemærkningerne til lovforslaget nævnt, at straffelovens § 232 kan anvendes over for dem, der pånøder en anden synet af disse billeder, og at Københavns politivedtægt og den nye normalpolitivedtægt yder en mere omfattende beskyttelse mod krænkende vinduesudstillinger end § 234.

Politivedtægterne kan også anvendes over for uddeling af eller tilsendelse af reklamer til personer, der ikke udtrykkeligt har anmodet om at måtte modtage dem.

Det vil være i overensstemmelse med hele tanken bag lovforslaget at gøre en effektiv indsats for at få disse bestemmelser overholdt. Det vil både være en rimelig og overkommelig opgave for politiet at sikre dette, og vi vil fra justitsministeriets side medvirke til, at der for fremtiden optrædes med passende strengthed over for overtrædelser på dette område.

Det har i forbindelse med debatten om § 234 været anført, at der vil opstå et særligt problem i forhold til fjernsynet, idet der gennem dette medium vil være mulighed for, at de dele af befolkningen, der ikke ønsker at se de pornografiske billeder m. v., kan påtvings dem.

Hertil må imidlertid anføres, at Danmarks radio efter radiospredningsloven er en selvstændig offentlig institution. Det er radio-rådet, der under ansvar for kulturministeren har ledelsen, og rådet fastsætter de almindelige principper, der skal gælde for virksomheden. Der er sikret rådet en alsidig sammensætning; idet to medlemmer udpeges af kulturministeren, et medlem af ministeriet for offentlige arbejder, 10 medlemmer udpeges af folketinget på grundlag af indstilling fra anerkendte lytter- og fjernsynsorganisationer, og endelig udpeger hvert af de i finansudvalget repræsenterede partier et medlem.